

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/132/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123011586
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4123011586.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členov senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 21.10.2025 sp. zn. 3T/71/2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30. decembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudca Okresného súdu Nitra (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 50 ods. 4 veta prvá za bodkočiarkou Tr. zák. rozhodol, že odsúdený A. B. (ďalej len odsúdený) sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil, a preto trest, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 3T/71/2023 zo dňa 29.11.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.02.2024, vo výmere 1 rok vykoná a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 50 ods. 8 Tr. zák. odsúdeného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa konštatoval, že trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 3T/71/2023 vydaným dňa 29.11.2023, právoplatným dňa 03.02.2024, bol odsúdený uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Skúšobná doba odsúdenému začala plynúť dňa 04.02.2024 a uplynula dňa 04.02.2025, pričom pred uplynutím skúšobnej doby zistil, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/72/2024, právoplatným 07.12.2024 uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., ktorý spáchal v období od 02.02.2024 do 25.11.2024 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dostal opätovne do rozporu so zákonom, opätovne spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., za ktorý bol i právoplatne odsúdený a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Poukázal na skutočnosť, že opakovanie úmyselnej trestnej činnosti u odsúdeného nepovažoval za výsledok náhodného zhľuku nepriaznivých okolností, ale za prejav určitého negatívneho postoja odsúdeného k dodržiavaniu spoločenských noriem. Mal za to, že podmienené odsúdenie nemalo na odsúdeného žiadny výchovný vplyv, k jeho náprave doposiaľ nedošlo, naďalej nerešpektuje všeobecne záväzné právne predpisy a ani rozhodnutia súdov a opätovne sa dopúšťa rovnakého protiprávneho konania.

Konštatoval, že odsúdený svojím správaním v rozpore s pravidlami určenými zákonodarnou mocou, nespĺnil zákonné kritériá ustanovenia § 50 ods. 4 Tr. zák., porušil podmienky skúšobnej doby opätovným spáchaním úmyselného trestného činu, a preto rozhodol, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov vykoná. Na výkon trestu odsúdeného súd zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, nakoľko desať rokov pred spáchaním tohto trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil sám ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Sám v písomných dôvodoch uviedol, že dlžnú čiastku zaplatil Exekútorскому úradu JUDr. Jozef Ivančík so sídlom M. R. Štefánika v Nových Zámkoch. Trest, ktorý vykonáva, mu dal veľa ponaučení, preto chce touto cestou poprosiť o alternatívny trest, napr. verejnoprospešné práce, peňažný trest, domáce väzenie. Uviedol, že všetky tresty bude trpieť, len, aby ho krajský súd nechal na slobode, aby riadne žil, pracoval a hlavne aby mohol prispievať na svoje maloleté deti, pretože nič nie je horšie, ako keď je niekto odlúčený od rodiny.

V odôvodnení sťažnosti obhajca uviedol, že rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného je vzhľadom na jeho život neprimerane prísne, pretože viedol riadny život, nedopúšťal sa trestnej činnosti a pracoval. Mal za to, že pojem „riadny život“ je potrebné v každom konkrétnom prípade posudzovať individuálne, s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, ako aj životné špecifiká konkrétneho odsúdeného. Uviedol, že sa naozaj snaží viesť riadny život, aby sa nedostal do väzenia, chcel sa zamestnať, avšak vzhľadom na jeho psychické problémy a lieky, ktoré mu nepomáhajú, to nebolo úplne možné. Taktiež mal za to, že trestné konanie, na základe ktorého je teraz vo výkone trestu, nebolo urobené zákonne, predovšetkým súd nezobral do úvahy jeho skutočné možnosti a schopnosti a podľa jeho názoru mal stanoviť výšku výživného podľa jeho skutočných vtedajších možností a nie iba formálne podľa civilného rozhodnutia, pričom zároveň poukázal na ustanovenia § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.

Záverom uviedol, že vzhľadom na jeho osobu a s prihliadnutím na okolnosti jeho prípadu nie je na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na jeho nápravu nepodmienečný trest odňatia slobody nevyhnutný a navrhol, aby nadriadený súd jeho sťažnosti vyhovel.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže
a/ ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,
b/ primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. ak súd rozhodne, že sa trest odňatia slobody, ktorý bol podmienenčne odložený, vykoná, rozhodne zároveň aj o spôsobe výkonu trestu.

Na potvrdenie správnosti napadnutého uznesenia, po preskúmaní spisového materiálu, nadriadený súd len sumarizuje, že trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 29.11.2023 sp. zn. 3T/71/2023, právoplatným 03.02.2024, bol odsúdený A. B. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorý mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Odsúdenému plynula skúšobná doba od 04.02.2024 do 04.02.2025.

Odsúdený sa počas trvania skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia dopustil úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený, pričom sa opakovane dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy (za obdobie od 02.02.2024 do 25.11.2024), za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý vykonáva od 02.04.2025, s predpokladaným ukončením trestu 02.04.2026. Odsúdený na verejnom zasadnutí súdu I. stupňa uviedol, že sa chcel zamestnať, avšak nebolo to na základe jeho schopností ani veľmi možné.

S poukazom na takto zistený skutkový stav, súd I. stupňa správne konštatoval, že odsúdený počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia nepreukázal polepšenie, naopak, bol odsúdený a to za opakované spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy, preto bolo potrebné vysloviť záver, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil, nakoľko nevedol riadny život.

Kladné rozhodnutie o osvedčení sa podmiennečne odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia viaže zákon na tri podmienky splnené kumulatívne, teda ak páchateľ viedol v skúšobnej dobe riadny život, vykonal riadne iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia alebo povinnosti. Nesplnenie čo i len jednej z uvedených podmienok je dôvodom na nariadenie výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Na základe vykonaného dokazovania je teda zrejmé, že trest, ktorý bol odsúdenému uložený, nemal na neho prevýchovný účel a hlavne nevedol k jeho náprave, keď počas skúšobnej doby opätovne páchal totožnú trestnú činnosť, teda jeho správanie sa nezlepšilo. I nadriadený súd zdôrazňuje, že konanie odsúdeného nemožno považovať za ojedinelé vybočenie z medzí vedenia riadneho života, keďže t. č. za odsúdenie v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, je vo výkone trestu odňatia slobody. Účel podmiennečného odsúdenia - motivácia k riadnemu životu - bol zo strany odsúdeného vedome zmarený.

Je nutné zdôrazniť, že nejde len o spáchanie akejkoľvek trestnej činnosti odsúdeným, ale o opakovanie rovnakého druhu trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil bezprostredne po začiatku skúšobnej doby, pričom ide o trestný čin, ktorého podstatou je dlhodobé a vedomé neplnenie zákonnej povinnosti voči vlastným deťom.

Takéto konanie svedčí o absolútnej absencii nápravy, o ignorovaní predchádzajúceho odsúdenia aj o nepochopení významu podmiennečného odsúdenia ako šance viesť riadny život na slobode, a preto mal i nadriadený súd nepochybne preukázané, že odsúdený svojím správaním dal príčinu na nariadenie výkonu pôvodne mu podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody.

K sťažnostným námietkam odsúdeného nadriadený súd poukazuje opakovane na pojem „riadny život“, ktorý je v ustálenej súdnej praxi, ako i judikatúre vykladaný predovšetkým ako život v súlade s právnym poriadkom, najmä bez páchania ďalšej trestnej činnosti. Vedenie riadneho života nemožno zužovať len na subjektívnu snahu odsúdeného, ale musí ísť o objektívne overiteľný stav.

Tvrdenia odsúdeného o psychických ťažkostiach a užívaní psychiatrických liekov neboli preukázané spôsobom, ktorý by ich robil právne relevantnými pre posúdenie osvedčenia sa. Odsúdený nepredložil žiadny znalecký posudok ani odborné vyjadrenie, z ktorého by vyplývalo, že jeho psychický stav mu znemožňoval pracovať alebo ho zbavoval schopnosti plniť vyživovaciu povinnosť, prípadne obmedzoval jeho rozpoznávaciu alebo ovládacie schopnosti, pretože samotné subjektívne hodnotenie účinnosti liekov odsúdeným nemôže nahradiť odborný medicínsky záver a zároveň z obsahu spisu taktiež nevyplýva, že by odsúdený podnikol konkrétne kroky smerujúce k preukázaniu zdravotnej prekážky práce (napr. uznanie invalidity, dočasná pracovná neschopnosť, aktívna spolupráca s úradom práce a pod.).

Taktiež samotné tvrdenie odsúdeného, že sa chcel zamestnať, nepostačuje na splnenie podmienky vedenia riadneho života. Riadny život neznamená len deklarovajúcu snahu, ale reálne správanie a konkrétne kroky odsúdeného, ktorý bol povinný aktívne si hľadať zamestnanie alebo aspoň čiastočne plniť vyživovaciu povinnosť podľa svojich možností. Zo spisu však vyplýva, že odsúdený si vyživovaciu povinnosť neplnil dlhodobo už od 1.5.2021 (rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/257/2022 z 13.03.2023), teda aj v čase, keď jeho psychické problémy neboli nijako preukázané a to ani v minimálnom rozsahu.

Tvrdenie odsúdeného o úhrade dlžného výživného exekútorovi nemá vplyv na posúdenie osvedčenia sa, keďže ide o následné plnenie vynútené exekúciou a neodstraňuje skutočnosť, že počas skúšobnej doby odsúdený dlhodobo a vedome neplnil svoju povinnosť, keďže bol opätovne právoplatne odsúdený za totožnú trestnú činnosť.

Nadriadený súd zároveň zdôrazňuje, že sa nemôže a ani nesmie zaoberať zákonnosťou právoplatného odsudzujúceho rozsudku v inom trestnom konaní (odsúdeným uvádzané konanie Okresného súdu

Nitra sp. zn. 5T/72/2024), keďže platí zásada, že právoplatné rozhodnutie súdu je záväzné, v konaní o osvedčení sa neskúma správnosť ani primeranosť uloženého trestu v inom konaní a i súd I. stupňa bol oprávnený vychádzať zo skutočnosti, že odsúdený bol počas skúšobnej doby právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin.

K návrhu odsúdeného na uloženie alternatívnych trestov nadriadený súd poukazuje na ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák., ktoré konanie nie je konaním o druhu alebo výmere trestu, ale o posúdení, či odsúdený splnil podmienky podmieneného odsúdenia. Nadriadený súd preto nemá právomoc nahrádzať výkon pôvodne uloženého trestu alternatívnymi sankciami, ak sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil.

Nadriadený súd za daného skutkového a právneho stavu uzatvára, že odsúdený nevedol riadny život, neplnil opakovane vyživovaciu povinnosť, keďže spáchal počas skúšobnej doby ďalší úmyselný trestný čin a tým zásadne porušil podmienky podmieneného odsúdenia. Rozhodnutie súdu I. stupňa o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe je preto vecne správne a zákonné a plne v súlade s účelom trestu a bolo nevyhnutné na ochranu spoločnosti a zabezpečenie individuálnej prevencie, i napriek tejto namietanej skutočnosti obhajcom odsúdeného.

Pokiaľ súd I. stupňa rozhodol o zaradení odsúdeného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, rozhodol tak správne v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu nebol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Zároveň bude dodržané ustanovenie § 50 ods. 4 veta tretia Tr. zák. ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou, keďže odsúdený sa t. č. nachádza vo výkone trestu odňatia slobody od 02.04.2025 s predpokladaným ukončením trestu 02.04.2026.

Na podklade vyššie uvedeného, keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.